

NYERGES GÁBOR ÁDÁM

## Ismerősök

Jaj, ti kedves ismerősök  
és aligha üdvözölt ismeretlenek!  
Megköszönni hogy lehetne  
általam sosem kikért véleményetek?  
Kertiparti-házigazdám,  
Senkiné Tucath Matild, mondd el énnekem,  
hogy szeressek, és hogy éljek,  
tyúkszaros kis életem mint egyengetem,  
gyermekemre hogy figyeljek,  
pályamódosítanom mint lehetne még  
– ó, de közben itt a Ferkó,  
szórakoztat addig ő, míg pisilni mégy!  
Ő, ha nem neheztelek, nos,  
hallja, hogy miről beszélt itt a társaság!  
S tudja ő, hogy ez de durva,  
mert ha hallanám, hogy ő, ő de szenvedett...  
Úgy esett meg ővelük, hogy...  
Hogyha gondolom, megoszt némi kis tudást.  
Ám eközben itt terem már  
Doktor Átlag Ember úr, emberismerő:  
még csak épphogy észrevett, de  
ő azonban ennyiből is profin megért,  
kár is ezt tagadni, mert hát  
látható, hogy ez meg ez tökre jellemez!  
Itt a száma, hívjam is, ha  
bátoríthat erre: majd így meg úgy tegyek!  
Jaj, ti kedves ismerősök  
és szakértve kérdező jótanácsolók,  
mit lehetne még remélnem,  
mit lehetne, kéne még, mondanátok ezt,  
mit lehetne tenni még, hogy  
– jó tanácsotok, ha van, végre kéne egy –  
mit lehetne tenni még, hogy  
elkerüljete?